μένης οὕτω πάσης ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ἄλλως τε, συχνὰ συμβαίνει, λόγῳ τοῦ ὄγκου τῶν ἐπιδοτουμένων, αἱ ἐνισχύσεις εἰς πλείστους ἐξ αὐτῶν νὰ χορηγῶνται μετὰ τὰς ἑορτάς, ὁπότε εἶναι μὲν ὧραι, ἀλλὰ δὲν παύει νὰ εἶναι καὶ ὀλίγον...ἄδωρον.

ΤΑ ΑΝΘΗ

Χαιρετῶμεν μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν τὴν ἵδρυσιν συλλόγου Ἀνθοκόμων ἐν Πάτραις, διότι διὰ τῆς συλλογικῆς προσπαθείας θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἡ ἀνθοκομία τὴν θέσιν της καὶ εἰς τὴν πόλιν μας. Μέχρι τοῦδε, καίτοι ὡς ἀπεδείχθη, ἔχομεν ἐνταῦθα κορυφαίους ἀνθοκόμους, λόγῳ ἐλλείψεως ὀργανώσεως, τὸ εὐγενέστερον καλαισθητικὸν εἶδος—τὸ ἄνθος καὶ δὴ τὸ ὡραιοπρεπές καὶ μυροβόλον—μόνον εἰς ὀλίγας περιπτώσεις ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ μεγάλου Κοινοῦ. Καὶ ὅμως εἶναι βέβαιον ὅτι ὅλοι λατρεύουν τὰ ἄνθη, δι' ὁ καὶ ἡ ἀναγγελθεῖσα ὀργάνωσις ἀνθοκομικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν πόλιν μας, θὰ σημειώσῃ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Ἡ ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία ὑπὸ τῆς τοπικῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης, διὰ τὴν ὀργάνωσιν διαφόρων καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων ἐντὸς τῆς Ἀνοίξεως, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, ἀλλά—τὸ τονίζομεν ἰδιαιτέρως— καὶ πᾶσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποκομίσουν ὠφέλη ἐκ τῆς δημιουργηθησομένης κινήσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων. Πρέπει νὰ κατανοηθῇ καλῶς, ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι ἑκάστοτε προσπάθειαι διὰ τὴν δημιουργίαν τουριστικοῦ ρεύματος εἰς τὴν πόλιν μας, δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται μόνον ὡς εὐκαιρίαι κερδοσκοπικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἀλλὰ ὅπως ἀνιδιοτελῶς ἐργάζονται πλεῖστα μέλη τῆς Κοινωνίας μας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τουριστικῶν σκοπῶν, ἄλλο τόσον καὶ οἱ ὠφελοῦμενοι ἀμέσως καὶ ἐμμέσως, πρέπει νὰ συνεπικουροῦν αὐτὰς τὰς προσπαθείας, αἱ ὁποῖαι σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπαιτοῦν μεγάλας ὑλικὰς θυσίας.

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Ἀναγγείλαντες εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, τὴν ὀργάνωσιν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεως ἐν Πάτραις, μᾶς ὑπεδείχθη, ὅτι μεταξὺ ἄλλων θὰ συνέβαλεν ἀξιοθτῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των, ἐὰν εἰς τὸ πρόγραμμα περιελαμβάνετο καὶ ἡ δημιουργία μιᾶς φιλοτελικῆς ἐκθέσεως. Τοῦτο διότι ὑπάρχουν συλλέκται σπανίων γραμματοσήμων, οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστως θὰ συμμετεῖχον εἰς μίαν ἐπίδειξιν τῶν συλλογῶν των, ἥτις μάλιστα θὰ προεκάλη γενικώτερον ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης καὶ ἐπίδειξις χειροτεχνημάτων προερχομένων ἐκ νεανίδων τῶν Πατρῶν, φρονοῦμεν ὅτι θὰ εἶχε τὴν θέσιν της εἰς τὸ γενικὸν καλλιτεχνικὸν σύνολον τῶν ἐκθέσεων. Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἂς ἐξετάσῃ τὰς ἀπόψεις.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

Ἀναγνώστης μας διερωτᾶται μετὰ ποιάς τινος ἀγωνίας, πότε ἐπὶ τέλους οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἀποφασίσουν νὰ ἐξωραΐσουν τὸν ἔναντι τοῦ Τελωνείου χῶρον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μόνον, ὡς ἔχει σήμερον θιτρίνα....δυσφημήσεως τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ σοβαρὰς δυσχερείας καὶ ζημίας ἐπιφέρει εἰς ἅβαρος τῶν περὶ καταστηματαρχῶν καὶ ἰδίαις εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν λεωφόρων Δ. Γούναρη καὶ Ὀθωνος—Ἀμαλίας. Ὁμολογουμένως ἔχουν γραφῆ τόσα πολλὰ διὰ τὸ περιλάλητον αὐτὸ καταστᾶν θέμα, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν πότε θὰ ὑπάρξῃ ἡ λύσις του. Ὀπωσδήποτε ὅμως οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν, ὅτι ὁ σκοπὸς των θὰ ἐπιτυχῇ μόνον ὅταν θὰ ἐπιμείνουν συνεχῶς καὶ ἀνενδότως καὶ ἐν ἀνάγκῃ ὅταν καὶ δημοσία ἀποκαλύψουν τοὺς ὑπευθύνους τῆς σημερινῆς ἀθλίας καταστάσεως τοῦ ὄντως τουριστικωτάτου αὐτοῦ σημείου τῶν Πατρῶν.

ΚΑΙ ΕΝΤΕΥΘΕΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἔθνος» τῶν Ἀθηνῶν ἔγραφε προσφάτως ἐν ἄρθρῳ τὰ κάτωθι:

«Μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς τουριστικῆς περιόδου θὰ εἶναι ἰσως χρήσιμον νὰ γίνῃ ἡ ἑξῆς ὑπόδειξις ποὺ ἀφορᾶ τὴν τόνωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ. Πρέπει νὰ προπαγανδισθῇ ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμός. Καὶ διὰ νὰ προπαγανδισθῇ ἀρκεῖ νὰ ρθέωσον εἰς ἔσον τὸ δυνατὸν περισσότερους Ἀθηναίους καὶ κατοίκους μεγάλων πόλεων πληροφορίαι περὶ τῶν τόπων ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ κανείς, πῶς θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ, πῶς θὰ εὕρῃ ξενοδοχεῖον, τί θὰ πληρώσῃ κτλ. Αὐτὰ βεβαίως, εἶναι μία δουλειὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κυρίως ὅμως εἶναι δουλειὰ ἐκείνων—π. χ. των δημάρχων, τῶν κοινοταρχῶν καὶ, πρὸ πάντων, τῶν ξενοδόχων—ποὺ ἔχουν συμφέρον νὰ κερδίζουν χρήματα ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς τουρίστας».

Τὸ ἀνωτέρω σχόλιον ἀποτελεῖ πράγματι μίαν ὠφέλιμον διαπίστωσιν καὶ ἐν κατακλεῖδι μίαν ἀρίστην ὑπόδειξιν πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ συμφέρον, ἀλλὰ καὶ καθῆκον νὰ ὠφελήσουν τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν καὶ προοδεύουν.

Μικρὰ νέα

—Εἰς τὴν Αἰγιάλειαν καὶ ἰδίως εἰς τὸ Σαλμενίκον οἱ παγετοὶ καὶ ἡ χάλαζα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπέφερον ζημίας εἰς τὰς χειμερινὰς καλλιεργείας.

—Γεωπόνος σταλεὶς ἐπὶ τόπου ἦρχισε καταμετρῶν τὰς ζημίας αὐτάς, ποὺ ἔγιναν καὶ εἰς ἄλλας περιοχάς.

—Εἰς τὴν πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων τοῦ Αἰγίου λειτουργεῖ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος Λούνα Πάρκ.

—Εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ὁ κόσμος σήμερα ἀπαιτεῖ ὅλο καὶ περισσότερον πολιτισμένα μέσα ψυχαγωγίας.

—Ὁ νέος Μητροπολίτης Βόλου κ. Δαμασκηνὸς, προετοιμάζει θρησκευτικὴν τελετὴν, ἡ ὁποία θὰ ἀναπαριστᾷ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

—Θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ γίνεται ἐν Ἑλλάδι μιὰ τέτοια τελετή.

—Δι' ὅ καὶ ἀναμένεται μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἑδέσσης ὁ Δῆμος καὶ αἱ ὀργανώσεις τῆς πόλεως ἤρχισαν τὰς προετοιμασίας των διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀνθεστηρίων.

—Πού γίνεται κάθε χρόνο καὶ σὴ μειώνουν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

—Ἐννοεῖται, ὅτι προετοιμασίαι ἤρχισαν ὡσαὐτὼς καὶ εἰς τὸ Αἴγιον.

—Τοῦ ὁποίου τὰ ἀνθεστήρια, ὡς γνωστὸν εἶναι πλέον πανελληνίως γνωστά.

—Ὁ φιλόλογος καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κρεσταίνων κ. Κ. Σακελλάριου μετετέθη εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀμφιλοχίας.

—Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ Γυμνάσιον Λεχαινῶν ἐτοποθετήθη ὁ Θεολόγος καθηγητὴς κ. Γ. Γαρδενῖκος.

—Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ταχυδρομείου Ἠλείας τμηματάρχης Β κ. Π. Ἀγγελόπουλος προήχθη εἰς Ταχυδρομικὸν Ἐπόπτην Α' Τάξεως.

—Αὔριον οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Πύργου θὰ δώσουν θεατρικὴν παράστασιν μὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. Σπ. Μελᾶ «Παπαφλέσσας», κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Βασιλοπούλου.

Ο □ Ο

ΟΙ ΡΟΤΑΡΥ ΠΥΡΓΟΥ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Ρ. Ο. Πύργου τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὸ νέον Δ.Σ. τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα τὴν 1ην Ἰουλίου ἐ.ἔ.

Ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Βασ. Λαμπρόπουλος, διευθυντὴς ὁπσκ. Τρ. Ἑλλάδος, Ἀντιπρόεδρος κ. Ἀθ. Πολίτης ἰατρὸς, Γραμματεὺς κ. Ἐμ. Βαλτᾶς Ὀφθαλμίατρος, Ταμίας κ. Ἰω. Βατόπουλος, τραπεζιτικὸς, κοσμήτωρ, κ. Α. Στροφύλλας, ἔμπορος Σύμβουλοι κ. κ. Θ. Κορκολόπουλος φαρμακοποιὸς καὶ Εὐγεν. Πετρόπουλος ὀδοντίατρος.

Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ κ.κ. Τ. Κωστόπουλος ἔμπορος καὶ Ἰω. Παπαγιάννης δικηγόρος.

Η ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Πύργου ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας οἱ κάτωθι: Πάνος Παπαδόπουλος, Ἀλέκος Κάζαγκλης, Φανὴ Κοῦλα, Μαρία Διαμαντοπούλου, Πάνος Ἀντωνᾶ Ἀνδρέας Στροφύλας καὶ Ἀγγελικὴ Ἀνδρέας Στροφύλας καὶ Ἀγγελικὴ Μακεδόνα.

ΤΟΠΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΛΥΡΙΚΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΕΡΧΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἴση μεταχείρησις κέντρου καὶ ἐπαρχίας

Ἡ Πάτρα εἶναι μιὰ πολιτεία ποὺ καθημερινῶς ἐξελίσσεται. Ἕνας καινοῦργιος ρυθμὸς ἔντονης ζωῆς κάνει παντοῦ τὴν ἐμφάνισή του. Τὸ ἐμπόριό της ἀνακτᾷ σιγὰ, σιγὰ τὴν παλαιά του ζωτικότητα, παρὰ τὴ συνεχῆ ἀντίδραση τοῦ κέντρου, ἡ βιομηχανία της κοντεύει νὰ τὴ καταστήσῃ βιομηχανικὸ κέντρο ἀπορροφῶντας ἔτσι τὴν ἀνεργία της καὶ τέλος ὁ τουρισμὸς της μὲ τὶς μεγάλες του δυνατότητες ποὺ ἄρχισε χρόνο μὲ τὸ χρόνο νὰ ἀξιοποιῆται, μᾶς ὑπόσχονται τὴν μελλοντικὴ της ἀνέλιξη.

Ἡ οἰκονομικὴ ὅμως εὐρωστία ἑνὸς τόπου ποὺ εἶναι συνάρτησις τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς του ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν τουριστικῶν του δυνατοτήτων, προϋποθέτει τὴν ὕπαρξη σοβαρῆς πνευματικῆς ζωῆς, ποὺ ὡς γνωστὸν εἶναι ὁ δείκτης τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων του.

Κι' ὅσο γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀποκρύπτουμε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἱκανοποίησή μας. Ὄχι βέβαια γιατὶ στὴ πόλη μας ὑπάρχει ἀξιόλογη πνευματικὴ ζωή! Ἀλλὰ γιατὶ οἱ συντοπίτες μας ἔχουν ἀνεπτυγμένο τὸ πνευματικὸ τους ὁρίζοντα καὶ κρατᾶνε πολὺ ψηλὰ τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο αὐτοῦ τοῦ τόπου, μεσ' τὸν ὁποῖο ζοῦμε καὶ κινοῦμεθα. Οἱ πρόσφατες παραστάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου ἀποτελοῦν ἀδιάψευστη μαρτυρία.

Τ' ἀνώνυμο πλῆθος, ἢ τὸ πλατύκοινὸ ὅπως θὰ ἐλεγανκαλύτερα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου, ποὺ ἔτρεξε νὰ χαρῇ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὶς ἄρτιες καλλιτεχνικὲς ἐπιτεύξεις ἀπ' τοὺς καρυφαίους τοῦ θεάτρου μας, ἔδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ στὴ θεατρικὴ τέχνη. Εἶναι πράγματι θεατρόφιλο τὸ Πατραϊκὸ κοινὸ καὶ τὴν θεατροφιλία του τὴν ἐκδηλώνει στὸ καλὸ θέατρο, ποὺ δὲν τέρπει μονάχα, ἀλλὰ καὶ μορφώνει, ψυχαγωγεῖ μὰ καὶ διαπαιδαγωγεῖ.

Ὡστόσο ὅμως δὲν ἦταν λίγοι αὐτοὶ ποὺ δὲν κατόρθωσαν νὰ παρακολουθήσουν τὶς παραστάσεις τῆς κρατικῆς μας σκηνῆς, γιατὶ τὸ ταμεῖο τοῦ Δημοτικοῦ μας θεάτρου ἦταν ἀνήμπορο νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ! Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἀλήθεια. Τὸ Δημοτικό μας θέατρο εἶναι μικρὸ ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση ν' ἀνταποκριθῇ στὶς πνευματικὲς του ἀνάγκες. Ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ εἶμαστε ἀντικειμενικοὶ κυρίως ἦταν ἐραχὺχρονη ἡ παραμονὴ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου στὴ πόλη μας.

Προβάλλει βεβαίως ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως μιᾶς θεατρικῆς στέγης, ἀντάξιας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου μας, γιὰ τὴν ὁποίαν λόγοι πολλοὶ μᾶς κάνουν νὰ ἐκφραζόμαστε μὲ αἰσιοδοξία. Ἄλλο τόσο ὅμως εἶναι καιρὸς νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀκολουθουμένη τακτικὴ του τὸ κρατικὸ μας θέατρο. Ἡ ἀποστολὴ του δὲν εἶναι μονάχα νὰ βρίσκεται στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ νὰ περιοδεύῃ καὶ νὰ προσφέρῃ πνευματικὴ τροφὴ στὴν ἀφημένη στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐπαρχία. Τὸ ἴδιο θὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴ Λυρικὴ μας Σκηνή. Κι' οἱ δύο αὐτοὶ καλλιτεχνικοί μας ὀργανισμοὶ εἶναι κρατικοὶ κι' ὅσο κι' ἂν τὰ ἔξοδα τῆς μετακινήσεώς των εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα ἀπαιτοῦν μεγάλες δαπάνες καὶ βαρύνουν τὸ προϋπολογισμό τους, ἔχει ὑποχρέωση τὸ Κράτος νὰ τὰ ἐπιδοτῇ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό.

Δὲν νομίζουμε ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν συνεισφέρουν λιγώτερο ἀπ' τοὺς κατοίκους τοῦ κέντρου καὶ πρέπει νὰ τυγχάνουν διαφορετικῆς μεταχειρίσεως.

Ἡ ἀνέγερση λοιπὸν ἑνὸς θεάτρου μπορεῖ ἴσως μέσα σὲ λίγα χρόνια νὰ γίνῃ πραγματικότης. Δὲν θὰ παρέχῃ ὅμως καμμία ἀπολύτως ὠφελιμότητα ἂν μένῃ κλειστὸ τὸ περισσότερο καιρὸ σὰν τὸ σημερινὸ Δημοτικό μας θέατρο.

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΣ

Ο □ Ο

ΕΥΘΥΜΑ

—Πῶς τὰ πᾶς στὸν παράδεισο, χρυσέ μου; ρωτάει ἡ χήρα τὸν μακαρίτη ἄντρα της, σὲ μιὰ πνευματιστικὴ συγκέντρωση.

—Περίφημα, μόνο ποὺ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δουλεύουμε δεκατέσσερες ὧρες τὴν ἡμέρα.

—Μπᾶ γιατί;

—Δὲν ὑπάρχει προσωπικό.

Ἕνας κορμὸς δένδρου, ὅπως μεταφέρεται ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, συναντᾷ δύο σανίδες.

—Τί ζητᾶτε σεῖς ἐδῶ; Μὲ τὸ ποτάμι μόνον οἱ κορμοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ταξιδεύουν.

Καὶ οἱ σανίδες περίλυπες:

—Δυστυχῶς.....ἐπλανίθημεν.

Ὅταν ὁ Γαμβέττας ἔγινε Πρωθυπουργὸς, ἕνα ζευμπατριώτης του, γνωστὸς γιὰ τὶς ἀντιδημοκρατικὲς του ἰδέες, ἐπῆγε νὰ τὸν συγχαρῇ:

—Κύριε Πρόεδρε, τοῦ εἶπε, ὁμολογῶ ὅτι ἦρθα ἀπὸ τὴ Μασσαλία γιὰ νὰ σᾶς δῶ, διότι ὁ ἄνεμος εἶναι μὲ τὸ μέρος σας.

—Εὐχαριστῶ πολύ, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Γαμβέττας. Ἤξερα ὅτι οἱ ἀνεμοδεῖκται περιστρέφονται, τώρα ὅμως βλέπω ὅτι καὶ ταξιδεύουν.....

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΠΑΝΟΥ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΝΗ: «Πάντα ξημερώνει» (ποιήματα) «Μαρία Πολυδούρη — Τίλλα Μπαλῆ» (μελέτη)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀνάμεσα στὸ θερμπαλισμὸ καὶ στὴν προχειρότητα ποὺ μὲ τόσο πληθωρισμὸ κατακλύζουν τὰ ποιητικὰ κείμενα τῶν νέων τοῦ καιροῦ μας, τὰ γραφτὰ τοῦ κ. Πάνου Ν. Παναγιωτούνη ἀποτελοῦν σίγουρα μιὰ ἐξαίρεση ἀπ' τὶς λιγοστὲς καὶ τὶς περισσότερο ὀπολογίσιμες. Ἀπὸ τοῦτη τὴ διαπίστωση μπορεῖ κανεὶς εὔκολα νὰ ξεκινήσῃ γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ πνευματικὸ ὀδοιπορικὸ τοῦτου τοῦ νέου ποιητὴ μὲ τὰ ὄχι ἀσήμαντα ἐπιτεύγματα καὶ τὶς ἐλπιδοφόρες προοπτικές.

Ἡ «Μπαλάντα τῆς ἀγάπης» τὸ 1953 καὶ οἱ «Ὧρες δοκιμασίας» τὸ 1955 ξεχώρισαν τὸν κ. Παναγιωτούνη σὰν ἕνα καινούργιο ποιητὴ μὲ πολλὲς ἀνησυχίες καὶ καλλιεργημένη αἰσθαντικότητα. Σήμερα μὲ τὴν τρίτη κατὰ σειρὰν ποιητικὴ του συλλογὴ «Πάντα ξημερώνει», ποὺ τυπώθηκε τὴν ἀνοιξη τοῦ 1957 στὴν Ἀθήνα καὶ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Ὁμήρου 20), ἀξιοποιεῖ μὲ σταθερότερα βήματα τὶς πνευματικές του δυνατότητες καὶ ξανοίγει πλατύτερους ὁρίζοντες γιὰ τὴν ποίησή του.

Περισσότερη ὡριμότητα καὶ συγκίνηση χαρακτηρίζουν τὰ ποιήματα τοῦτης τῆς συλλογῆς. Κι' ὁ ποιητὴς πλησιάζει ἀκόμα πιὸ πολὺ τὸ σημερινὸ ἄνθρωπο καὶ τὴν ἐποχή του, εἶναι κι' ὁ ἴδιος μιὰ ζωντανὴ φωνὴ τοῦ ταραγμένου καιροῦ μας ποὺ πασχίζει γιὰ μιὰ διέξοδο καὶ γιὰ μιὰ ἀπίθανη γαλήνη. Ἀπ ὀτοῦτη ὅμως τὴ μεταπολεμικὴ ἀγωνία, ποὺ δὲν τῆς λείπει καὶ ἕνας κοινωνικὸς προσανατολισμός, δημιουργεῖται μία ποίηση λυρικὴ κι' αἰσθαντική, κυοφορεῖται μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν ἐσώτερη εὐαισθησία τοῦ ἀνθρώπου. Σ' ὅλα τὰ τραγούδια τοῦ βιβλίου ὑπάρχει αἰσθητικὴ δεξιοτεχνία καὶ ἔμπνευση καλλιτεχνική.

Τώρα τελευταῖα ὁ κ. Πάνος Ν. Παναγιωτούνης ἐξέδωσε καὶ μιὰ μελέτη του γιὰ τὶς δυὸ συμπατριώτισσές του Καλαματιανὲς ποιήτριες Μαρία Πολυδούρη καὶ Τίλλα Μπαλῆ, ποὺ κυκλοφορεῖ κι' αὐτὴ ἀπὸ τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας». Εἶναι ἕνα αἰσθητικὸ δοκίμιο γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἄτυχης ποιήτριας τῆς «Σωτηρίας», καθὼς καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ προσφορὰ τῆς διαλεχτῆς ποιήτριας τοῦ καιροῦ μας Τίλλας Μπαλῆ. Μιὰ μελέτη ἐνδιαφέρουσα καὶ κατατοπιστική.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο □ Ο

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διόροφος ἐκ 4 δωματίων ἄνω καὶ 3 κάτω, μὲ ὅλα τὰ χρειώδη καὶ μεγάλο ὑπόγειον ἀντὶ 300 λιρῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διόροφος, ἐκ 4 δωματίων ἄνω καὶ 3 κάτω καὶ ὅλα τὰ χρειώδη μὲ μεγάλον ὑπόγειον ἀντὶ 200 λιρῶν.

Πατρινοί, Καλαβρυτινοί, καὶ Αἰγιῶται

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΚΗΣ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Σήμερον θὰ γράψωμε τὶ δουλειὲς καὶ πῶς τὰ περνοῦσαν οἱ πρῶτοι Ἕλληνες μετανάσται εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἦτο ἡ πρώτη Νοεμβρίου 1868 ποὺ οἱ ἐφημερίδες τῆς Φιλαδελφείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγράψανε ὅτι τὴν Τρίτην ἀφικνεῖται ὁ ἀντιβασιλεύς τῆς Κίνας (βάϊς ρόΐ) Λῆ Χώνγ Τσάγγα, ἐξάδελφος τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Κίνας, ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς δυνασταείας τῶν Μαντσοῦ. Ἐγὼ μόλις εἶχα φθάσει πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ἐτοίμασα τὴν κασταινέρα μου καὶ ἀπὸ πολύ πρωΐ ἔπιασα μιὰ γωνιὰ τῆς ὁδοῦ Ἄρτς καὶ Μπρόουντ στρὴτ καὶ ἤρχισα νὰ ψένω πολλὰ κάστανα. Καὶ πράγματι, τὴν 10ην π. μ. ἔφθασεν ὁ ἀντιβασιλεύς. Ἐμπρὸς ἐβάδιζε ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου καὶ οἱ ἐπίσημοι, μετὰ ἠκολούθουν ὁ ἀντιβασιλεύς, ἕνας ὑψηλὸς χονδροκέφαλος Κινέζος μὲ μιὰ μακριὰ κοτσίδα πού τὴν ἐκράτει ὀπισθεν ἕνας Κινέζος, ἐν συνεχείᾳ ἦσαν οἱ συνοδοὶ τοῦ Κινέζου καὶ οἱ Κινέζοι τῇ ὁπόλεως καὶ τελευταῖα ἀκολουθοῦσαν τέσσαροι Κινέζοι κρατῶντας ἕνα φέρετρον.

Τὸ φέρετρον ἦτο ὅλο ἀσημένιο μὲ σκαλιστὰ φίδια καὶ δράκοντες μὲ φτερά, διὰ νὰ βάλουν τὸ ἀντιβασιλέα ἐὰν ἀπέθνησκεν αἰφνιδίως διότι ἡ κινέζικη θρησκεία ἀπαιτεῖ, νὰ θάπτωνται μόνον εἰς τὴν Κίναν, διὰ νὰ ἀποδημήσουν εἰς τὸν κινέζικον παράδεισον. Μετὰ ἀκολουθοῦσαν ἕνα μπουλούκι ἀπὸ χαμίνια κρατῶντας ρόπαλα.

Ἀμα τὰ ἀλητόπαιδα εἶδον τὴν κασταινέρα μου, τὴν ἀναποδογύρισαν καὶ ὥρμησαν ὅλα καὶ ἐμάζεψαν τὰ ψημμένα κάστανα, ἐμὲ ὅμως δὲν μὲ ἐπείραξαν. Σήκωσα τὴν κασταινέρα μου ἐπῆρα τὴν ἄδεια φουφοῦ καὶ τὸ σακκίδιο μὲ τὰ ὡμὰ κάστανα κι' ἔφυγα. Εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου μοῦ λένει ἕνας ἄλλος Ἕλλην καστανάς: Σέ λυποῦμαι καημένε, ἐγὼ ἐπρόφθασα καὶ ἔφυγα. Ἀπὸ πού εἶσαι πατριώτη τοῦ λέγω. Εἶμαι Πατρινὸς μοῦ ἀπαντᾷ. Κι' ἐγὼ Πατρινὸς εἶμαι τοῦ λένω. Πὼς ὀνομάζεσαι; Νικόλαος Διδάχος. Τί τὸν ἔχεις τὸν Διδάχο τὸν φαρμακοποιόν; Αὐτὸς εἶναι πρῶτος μου ἐξάδελφος. Ἡμεῖς εἰμεθα ἀπὸ τὸ Σωποτὸ καὶ μένουμε κοντὰ στὴν Πάτρα. Εἶναι τὸ ἐρώτημα κάνας Πατρινὸς εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν; Εἶναι μοῦ λέγει κάτι Αἰγιῶτες καὶ ἔχουν ζῆση πολλὰ χρόνια εἰς τὴν Πάτρα. Μοῦ ἔδωσε τὴ διεύθυνσή μου καὶ τοὺς ἠύραμεν, φαντάσθητε τὴν ἔκπληξίν μας. Ὁ Ἕνας ἦτο ὁ Γεώργιος Μπούρης, ἦτο φίλος τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἤρχετο καὶ ἔτρωγε εἰς τὸ οἰνομαγειρίον μας, εἰς τὸ ἕνα τῶν μερῶν τῆς πλατείας Γεωργίου. Οἱ ἄλλοι ἦσαν, ὁ Ἀνδρέας Ἀβράδης ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν τοῦ Αἰγίου. Ἕνας ἄλλος ἦταν ὁ Ἰωάννης Γιανγακόπουλος ἀπὸ τὰ Μαζέϊκα καὶ ὁ τελευταῖος ἦτο ὁ Νίκος Μπούρης ἀνεψιὸς τοῦ Γεωργίου.

Κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἤξερε ἀγγλικὰ καὶ ἄμα εἶδον ὅτι ἐγὼ ἐγνώριζον τὴν Ἀγγλικήν, μᾶς ἔβλεπαν ἕνα δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν 10 δωμάτια. Ἐγὼ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην εἶχα μάθει τὴν καταστροφὴν τῶν τσίκλετς καὶ ἀμέσως ἐβάλαμεν νὰ πουλᾶμε. Γαλλικὲς τσίκλες. Δι ἀπρώτην φορὰν ἐπωλοῦντο εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ἀγοράσαμεν ἕνα καρέττα κασονάτα, τὰ ἐχρωματίσαμεν λευκὰ καὶ ἐβάλαμε ἐπιγραφὴ καὶ αἱ τσίχλες ἐγένοντο ἀνάρπαστοι. Δὲν ἐπροφθάναμε νὰ παρασκευάσωμεν ἀπὸ αὐτές.

Ὅταν ἦλθεν ὁ Ἀπρίλιος ἐσταμάτησεν ἡ δουλειά μας καὶ ἐδόσαμεν μίαν ἑταιρία κατασκευῆς τσιγωτοῦ. Εἴμεθα οἱ πρῶτοι ποὺ ἐπωλούσαμεν παγωτὰ μὲ ὡραῖα καὶ λεκὰ καρρέτα εἰς τοὺς δρόμους τῆς Φιλαδελφείας. Ἄμα ἐπέρασεν τὸ καλοκαίρι, ἐχωρήσαμεν ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου Φώτης, ἀνοίξαμεν ἕνα γωνίαν Μπράουν στρὴτ καὶ Σάουθ στρὴτ ἕνα ὡραῖον ζαχαροπλαστεῖον. Ἔτσι ἄρχισαν καὶ προόδευσαν οἱ κόπους καὶ μόχθους οἱ πρῶτοι Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς.

Προσθέτω δέ, ὅτι ἐνῶ τὰς ἡμέρας ἐβιοπάλευα εἰς τοὺς δρόμους τῆς Ἀμερικανικῶν πόλεων, ὡς πλανόδιος πωλητής, κάθε βράδυ ἐπήγαινε εἰς μίαν συνοικιακὴν βιβλιοθήκην καὶ ἐμελετοῦσα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

ΤΑΚΗΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Ἀτμόπλοιον «ΕΛΕΝΑ» ἀντὶ